

Ю.А. Пасенченко, к. ф.-м. наук, доцент НТУУ «КПІ»

О.І. Назаренко, аспірантка НТУУ «КПІ»

ФОРМУВАННЯ ПОРТФЕЛЮ РЕАЛЬНИХ ІНВЕСТИЙ ФІРМИ

Виділяють дві складові інвестиційного портфелю підприємства за об'єктами вкладень: фінансову і реальну. Реальні інвестиції – вкладення коштів у реальні активи: як матеріальні, так і нематеріальні. Фінансові інвестиції – вкладення коштів у різні фінансові активи. Вивчення реальних інвестицій обмежується описом видів [1], принципів [2] реальних інвестицій, методами оцінки ризикованості і прибутковості реальних інвестиційних проектів [3].

На нашу думку, ставлення до реальних інвестицій як чисто проектної, перервної у часі складової є помилковим, адже для збалансованого розвитку підприємства і підтримання конкурентоспроможності є необхідним неперервний потік реальних інвестицій у сфери, що є відображенням стратегії компанії та її економічного, соціального, науково-технічного стану в конкретний момент часу.

Нехай компанія в момент часу t повинна одержати від реальних інвестицій l вигод. Усі вигоди фірма ранжує та характеризує вектором пріоритетів [5]:

$$W_{t_0} = (\omega_{1t_0}, \omega_{2t_0}, \dots, \omega_{lt_0}), \left(\sum_{v=1}^l \omega_{vt_0} = 1 \right), \quad (1)$$

де ω_{jt_0} - важливість досягнення v -ї вигоди в момент прийняття інвестиційних рішень t_0 ; l - кількість вигод, які бажає отримати фірма від інвестування в момент t , $v = 1, 2, \dots, l$.

Підприємство має визначити своє відношення ще й суб'єктивною ймовірністю p_{vt_0} отримання v -ї вигоди (ризиком): вигода отримує більший пріоритет, якщо має більшу ймовірність досягнення. Ці величини за своєю суттю є функціями часу:

$$\omega = \omega(t), p = p(t), l = l(t). \quad (2)$$

Нехай $N(t)$ - кількість можливих для інвестування проектів, що пропонуються компанії на момент часу t ; $\omega_j(t)$ - глобальна важливість j -го проекту для фірми; $p_j(t)$ - суб'єктивна ймовірність досягнення бажаних вигод у випадку інвестування j -го проекту; j - номер інвестиційного проекту, $j = 1, 2, \dots, n$. Функція поведінки інвестора описується рівнянням (3):

$$\Theta(t) = \varphi(\omega_v(t), p_v(t)) \quad (3)$$

Тоді методичний підхід до багатокритеріального вибору проектів напрямку інвестування виражається системою (4):

$$\begin{cases} \sum_{j=1}^{N(t)} \omega_j(t) p_j(t) \rightarrow \max \\ \Theta(t) = \varphi(\omega_v(t), p_v(t)) \\ \sum_{j=1}^{N(t)} \omega_j(t) = 1 \\ \sum_{j=1}^{N(t)} p_j(t) = 1 \end{cases} \quad (4)$$

За необхідністю, вищенаведена систему (4) можна ускладнювати та доповнювати ресурсними обмеженнями за проектами. З часом, під впливом нової інформації про інші інвестиційні можливості, пріоритети фірми до вже наявних в його портфелі проектів змінюються. Рішення про продовження інвестиційної діяльності або відмову від запропонованого проекту компанія може прийняти з врахуванням системи (4).

Список літератури: 1. Бланк І.О. Інвестиційний менеджмент: Підручник / І.О. Бланк, Н.М. Гуляєва. – К.: Київ. нац. торг.-екон. ун-т, 2003. – 398 с. 2. Іваночко С.С., Свінцов О.М. Суть та види інвестицій – Науковий вісник НЛТУ України. – 2011. – Вип. 21.15 – 181 с. 3. Останкова Л. А., Шевченко Н. Ю. Аналіз, моделювання та управління економічними ризиками: навч. посібн. – К.: Вид-во «Центр учбової літератури», 2011 – 256 с. 4. Музиченко А.С. Інвестиційна діяльність в Україні : навч. посібн. / А.С. Музиченко. – К. : Вид-во "Кондор", 2005. – 406 с. 5. Москаленко О.В. Оптимізаційний підхід до формування портфелю реальних інвестицій банку – Інноваційна Економіка. Всеукраїнський науково-виробничий журнал, №27, 2012 – 237 с. 6. Дука А.П. Теорія та практика інвестиційної діяльності. Інвестування : навч. посібн. / А.П. Дука. – К. : Вид-во "Каравела", 2007. – 424 с.